

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Cathy (49) en Debora (50) over hun bijzondere vriendschap en hoe ze vlak na elkaar ernstig ziek werden.

‘Opeens hadden we allebei borstkanker, heel bizar...’

CATHY (49)

Werk: bedrijfscoachingtherapeut en (sup)yogadocent
Thuis: relatie met Chris (53)
Hobby's: suppen, dansen, piano spelen

DEBORA (50)

Werk: kunsteducator en dansmaker
Thuis: samenwonend met John (58), moeder van Sher (25) en Mika (24) en oma van drie kleinkinderen
Hobby's: naar musea en dans- en theatervoorstellingen gaan, wandelen in de natuur

De eerste keer dat ik haar zag, dacht ik:

Debora: “Wauw, wat een leuke vrouw! We waren negentien en achttien en ontmoetten elkaar in 1991 tijdens een modeshow van de modeacademie. Cathy was het model en ik de visagist die haar mocht opmaken. Ik was meteen onder de indruk van haar. In die tijd luisterde ik veel naar de Engelse

band Soul II Soul en voor mij straalde Cathy diezelfde fijne soulsfeer uit.”

Cathy: “Zelf vond ik Debora ook een leuke, vlotte meid. We hadden meteen een goede klik met elkaar en terwijl ze mij opmaakte, praatten we over van alles en nog wat.”

Debora: “Omdat ik bezig was met het uitbreiden van mijn portfolio vroeg ik of Cathy ook eens in de studio voor mij model wilde staan.”

Cathy: “Superleuk natuurlijk, dus ik werkte graag mee.”

Debora: “En na die shoot werden we vriendinnen.”

Tóén wist ik: op jou kan ik bouwen

Debora: “Dat wisten we altijd wel, maar toen Cathy in 2017 borstkanker kreeg en ik in 2018, waren we echt een onvoorwaardelijke steun voor elkaar.”

Cathy: “Ik kreeg het als eerste. Tijdens mijn werk als spatherapeut op een luxe resort op de Afrikaanse

Seychellen in mei 2017 voelde ik opeens een knobbel in mijn rechterborst. Omdat een vriendin van mij net aan borstkanker was overleden, was ik gealarmeerd. Nadat een dokter ernaar had gekeken en zijn zorgen uitsprak, vloog ik terug naar Nederland. Daar begon ik meteen met chemotherapie.”

Debora: “Ik schrok enorm toen ik hoorde dat Cathy ziek was, maar de shock was nog groter toen ik acht maanden later ook ziek bleek te zijn. Net als Cathy voelde ik iets in mijn rechterborst en opeens hadden we allebei borstkanker.”

Cathy: “Heel bizar. Debora was er nog bij geweest toen ik mijn haar afschoor en mijn eerste pruik uitkoos...”

Debora: “Dankzij hoofdhuidkoeling tijdens mijn chemobehandelingen kon ik mijn haar behouden, maar mijn borst moest helaas wel geamputeerd worden.”

Cathy: “De mijne later ook. Iets wat

Samen
genieten van
een zonnige
zomerdag,
zes jaar
geleden.

heel heftig was, maar doordat Debora iets eerder werd geopereerd dan ik, trok ik me op aan haar positiviteit en doorzettingsvermogen.”

Debora: “Ik dacht: als dit is wat ik moet doen om in leven te blijven, dan *so be it*.”

Cathy: “En dat gaf mij weer kracht voor mijn borstamputatie.”

Zo inspireren we elkaar

Cathy: “Direct na mijn diagnose begon ik foto’s van mezelf te maken. Deze plaatste ik in een blog die ik over mijn ziekteproces bijhield. Ook stond ik in verschillende magazines met één borst. Iets wat heel belangrijk voor mij was, want zo liet ik mezelf zien dat ik mijn nieuwe lichaam accepteerde. Op het moment dat ik de foto’s zag, was ik erg onder de indruk. Eigenlijk vond ik mezelf toen best mooi.”

Debora: “Dat was je zeker. En nadat mijn borst eraf was, dacht ik: nu ben ik een amazone uit de Griekse mythes. Deze amazones hebben ook alleen hun linkerborst, omdat ze zo beter op hun paard met pijl en boog kunnen schieten. Mijn vriend John, fotograaf van beroep, portretteerde mij daarom als Griekse amazone. Zo omarmde ik op mijn manier mijn nieuwe lijf.”

Cathy: “Debora en ik zijn allebei erg creatief en artistiek en dat hielp ons in de verwerking van wat we allebei meemaakten.”

Debora: “We konden we er ook heel goed over praten samen. Zo belden we veel met elkaar. Of we spraken af.”

Cathy: “Precies, we sleepten elkaar erdoorheen. En inmiddels zijn we allebei genezen.”

Zo vaak zien we elkaar

Cathy: “Gemiddeld een keer per maand.”

Debora: “Maar nu weer wat vaker, omdat we binnenkort mijn dans, Funny Feeling, weer op verschillende locaties gaan uitvoeren.”

Cathy: “Tijdens ons ziekteproces bedacht Debora een dans die symbool staat voor hoe zij haar ziekte beleefde.

Bij deze modeshow in 1991 begon hun vriendschap.

Cathy vindt dit een van haar mooiste foto's. Gemaakt in september 2017.

‘Debora’s positiviteit en doorzettingsvermogen gaven mij kracht voor mijn borstamputatie’

Samen met een andere danseres treed ik hier regelmatig mee op en toevallig staan er voor de komende maanden meerdere voorstellingen gepland, waardoor Cathy en ik elkaar weer wat vaker zien. Zij is vooral backstage aanwezig.”

Op onze bucketlist...

Cathy: “Wat we heel graag nog zouden willen doen, is samen als Griekse amazones op de foto gaan.”

Debora: “Ik heb dat wel alleen gedaan, maar het lijkt me heel mooi om dat ook samen met Cathy te doen, juist omdat we zoveel hebben meegemaakt met elkaar.”

Cathy: “Mij ook. Ik weet zeker dat het prachtige foto’s worden, dus dat moeten we snel maar eens gaan plannen!”

Ja of nee

Ruzie?

Debora: “We kunnen het heel goed tegen elkaar zeggen als we het ergens niet mee eens zijn. Dat praten we dan altijd uit, dus ruzies zijn niet aan de orde.”

Samen een tatoeage

Cathy: “Ik hou niet van tattoos, maar matching sieraden vind ik wel leuk. Debora gaf mij ooit een oorbel waar zij de andere van had. Dat vond ik een bijzonder symbool voor onze mooie vriendschap.”

Samenwonen

Debora: “Ik kan met niemand anders samenwonen dan met John. Niks ten nadele van Cathy, maar ik heb heel erg mijn ruimte nodig.”

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?

Willen jullie meedoen?
Op Vriendin.nl zoek je op 'hartsvriendinnen', daar vind je het formulier waarmee je je kunt opgeven.